

Цей документ є виключно інструментом документації і укладачі не несуть відповідальності за його зміст

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ 1999/5/ЕС

від 9 березня 1999 року

про радіобладнання і телекомунікаційне термінальне обладнання та взаємне визнання їхньої відповідності

(ОБ L 91, 7.4.1999, С. 10)

Зміни внесено:

Офіційний вісник

► М1

Регламентом Європейського Парламенту та Ради (ЕС) № 1882/2003 від 29 вересня 2003 року

№	стор.	від
L 284	1	31.10.2003

**ДИРЕКТИВА 1999/5/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ
від 9 березня 1999 року
про радіобладнання і телекомунікаційне термінальне обладнання та
взаємне визнання їхньої відповідності**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства та, зокрема, його статтю 100а,

Беручи до уваги пропозицію Комісії⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Економічно-соціального комітету⁽²⁾,

Діючи відповідно до процедури, передбаченої в статті 189b Договору⁽³⁾, з урахуванням спільного тексту, схваленого Погоджувальним Комітетом 8 грудня 1998 року,

- (1) Оскільки сектор радіобладнання і телекомунікаційного термінального обладнання складає істотну частину телекомунікаційного ринку, що є ключовим елементом економіки Співтовариства; оскільки Директиви, що стосуються сектору телекомунікаційного термінального обладнання, більш не здатні відбивати очікувані зміни в секторі, спричинені новою технологією, розвитком ринку і мережного законодавства;
- (2) Оскільки відповідно до принципів субсидіарності та пропорційності, зазначених у статті 3b Договору, завдання створення відкритого конкурентного єдиного ринку для телекомунікаційного обладнання не можуть достатньою мірою досягатися державами-членами і тому краще можуть бути досягнуті Співтовариством; оскільки ця Директива не виходить за рамки того, що необхідно для досягнення цієї мети;
- (3) Оскільки держави-члени можуть на основі статті 36 Договору виключати певні класи обладнання зі сфери застосування цієї Директиви;
- (4) Оскільки Директива 98/13/ЄС⁽⁴⁾ консолідує положення, що стосуються телекомунікаційного термінального обладнання й обладнання наземних станцій супутникового зв'язку, включаючи заходи для взаємного визнання їхньої відповідності;
- (5) Оскільки Директива не охоплює значну частину ринку радіобладнання;
- (6) Оскільки товари подвійного призначення підпадають під дію режиму експортного контролю в Співтоваристві, запровадженого Регламентом Ради ЄС № 3381/94⁽⁵⁾;
- (7) Оскільки широка сфера застосування цієї Директиви вимагають нових визначень для термінів “радіобладнання” і “телекомунікаційне термінальне обладнання”; оскільки режим регулювання, спрямований на формування єдиного ринку для радіобладнання і телекомунікаційного термінального обладнання, має забезпечити те, щоб інвестування, виробництво і продаж йшли в одному темпі розвитком технології і ринку;
- (8) Оскільки, з огляду на зростаюче значення телекомунікаційного термінального обладнання і мереж, що використовують радіопередачу (трансляцію), крім обладнання, з'єднаного провідними лініями, будь-які правила, що регулюють виробництво, збут і

¹ (1) ОВ С 248, 14.8.1997, С.4.

² (2) ОВ С 73, 9.3.1998, С.10.

³ (3) Висновок Європейського Парламенту від 29 січня 1998 року (ОВ С 56, 23.2.1998, р.27) і Рішення Європейського Парламенту від 6 жовтня 1998 року (ОВ С 328, 26.10.1998, С.32). Рішення Ради від 25 січня 1999 року і Рішення Європейського Парламенту від 10 лютого 1999 року.

⁴ (4) ОВ L 74, 12.3.1998, С.1.

⁵ (5) ОВ L 367, 31.12.1994, С.1.

▼В

використання радіообладнання і телекомунікаційного термінального обладнання, повинні охоплювати обидва класи такого обладнання;

- (9) Оскільки Директива 98/10/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 26 лютого 1998 року про використання відкритих доступів до мережі (ONP) для голосової телефонії й універсальних телекомунікаційних послуг у конкурентному середовищі ⁽¹⁾ вимагає, щоб національні регулятивні органи забезпечили публікацію докладних технічних специфікацій інтерфейсу для мережного доступу з метою формування конкурентного ринку для постачання термінального обладнання;
- (10) Оскільки завдання Директиви Ради 73/23/ЄЕС від 19 лютого 1973 року про узгодження законодавства держав-членів, що стосується електрообладнання, що спроектовано для використання при певних межах напруги⁽²⁾, є достатніми для охоплення радіообладнання і телекомунікаційного термінального обладнання, але без застосування обмежень щодо пониженої напруги;
- (11) Оскільки вимоги захисту, пов'язані з електромагнітною сумісністю, що викладаються в Директиві Ради 89/336/ЄЕС від 3 травня 1989 року про зближення законодавства держав-членів, що стосується електромагнітної сумісності ⁽³⁾, є достатніми для охоплення радіообладнання і телекомунікаційного термінального обладнання;
- (12) Оскільки законодавство Співтовариства передбачає, що перешкоди для вільного пересування товарів усередині Співтовариства, викликані розбіжностями у національному законодавстві стосовно збуту продукції, можуть бути виправдані тільки в тому випадку, коли будь-які національні вимоги є необхідними і пропорційними; оскільки, унаслідок цього, узгодження законодавства повинне обмежуватися тими вимогами, що потрібні для задоволення істотних вимог, що стосуються радіообладнання і телекомунікаційного термінального обладнання;
- (13) Оскільки істотні вимоги, що стосуються класу радіообладнання і телекомунікаційного термінального обладнання, повинні залежати від характеру потреб цього класу обладнання; оскільки ці вимоги повинні застосовуватися раціонально, щоб не перешкоджати технологічним нововведенням або задоволенню потреб вільної ринкової економіки;
- (14) Оскільки варто подбати про те, щоб радіообладнання і телекомунікаційне термінальне обладнання не становили неминучу загрозу для здоров'я;
- (15) Оскільки телекомунікації важливі для добробуту і зайнятості інвалідів, що складають значну і зростаючу частину населення Європи; оскільки внаслідок цього радіообладнання і телекомунікаційне термінальне обладнання повинне у відповідних випадках проектуватися таким чином, щоб інваліди могли користуватися ним без або тільки з мінімальним пристосуванням;
- (16) Оскільки радіообладнання і телекомунікаційне термінальне обладнання може забезпечувати деякі функції, необхідні для служб екстреного виклику;
- (17) Оскільки в радіообладнання і телекомунікаційне термінальне обладнання можуть бути внесені деякі особливості характеристики для того, щоб не допустити порушення недоторканості персональних даних і конфіденційності користувача й абонента та/або щоб уникнути шахрайства.
- (18) Оскільки в деяких випадках може знадобитися взаємодія через мережі з іншими пристроями в значенні цієї Директиви та зв'язок з інтерфейсами

¹ (6) ОВ L 101, 1.4.1998, С.24.

² (7) ОВ L 77, 26.3.1973, С.29. Директива зі змінами, внесеними Директивою 93/68/ЄЕС (ОВ L 220, 30.8.1993, С.1).

³ (1) ОВ L 139, 23.05.1989, С.19. Директива зі змінами, внесеними Директивою 93/68/ЄЕС.

▼В

відповідного типу на всій території Співтовариства;

- (19) Оскільки внаслідок цього має бути можливим визначати і додавати спеціальні істотні вимоги для забезпечення конфіденційності користувачів, характеристик для користувачів-інвалідів, характеристик для екстрених служб та/або характеристик для уникнення шахрайства;
- (20) Оскільки визнається, що на конкурентному ринку системи добровільної сертифікації і маркування, розроблені споживчими організаціями, виробниками, операторами й іншими суб'єктами промисловості, беруть участь у забезпеченні якості і слугують корисними засобами для підвищення довіри споживачів до телекомунікаційних продуктів і послуг; оскільки держави-члени можуть підтримувати такі системи; оскільки такі системи повинні бути сумісними з правилами конкуренції в Договорі;
- (21) Оскільки необхідно запобігти неприпустимому погіршенню якості послуг для інших осіб, крім користувачів радіообладнання і телекомунікаційного термінального обладнання; оскільки виробники терміналів повинні конструювати обладнання таким чином, щоб запобігти нанесенню шкоди мережам, що виникає через таке погіршення, при використанні за нормальних умов роботи; оскільки мережеві оператори повинні будувати свої мережі таким чином, щоб не примушувати виробників термінального обладнання докладати непомірних зусиль для захисту мереж від шкоди; оскільки Європейський інститут телекомунікаційних стандартів (ETSI) та належним чином враховувати цю мету при розробці стандартів, що стосуються доступу до мереж загального користування;
- (22) Оскільки ефективне використання діапазону радіочастот має бути забезпечене таким чином, щоб уникнути критичних завад; оскільки варто заохочувати якнайефективніше, за даного стану техніки, використання таких обмежених ресурсів, як, наприклад, спектр радіочастот;
- (23) Оскільки погоджені інтерфейси між термінальним обладнанням і телекомунікаційними мережами сприяють розвиткові конкурентних ринків як для термінального обладнання, так і для мережевих послуг;
- (24) Оскільки, однак, оператори громадських телекомунікаційних мереж повинні бути здатні визначати технічні характеристики своїх інтерфейсів, за дотримання правил конкуренції Договору; оскільки, відповідно, вони повинні публікувати точні й адекватні технічні специфікації таких інтерфейсів, щоб виробники могли проектувати телекомунікаційне термінальне обладнання, що задовольняє вимоги цієї Директиви;
- (25) Оскільки, проте, правила конкуренції Договору і Директива Комісії 83/301/ЄЕС від 16 травня 1988 року про конкуренцію на ринках телекомунікаційного термінального обладнання ⁽¹⁾ становлять принципи рівного, прозорого і недискримінаційного підходу до всіх технічних умов, що мають регулятивні наслідки призначення; оскільки, таким чином, для Співтовариства і держав-членів залишається завданням те, щоб, консультуючись з учасниками економічних відносин, забезпечити справедливість регулятивної бази, створюваної цією Директивою;
- (26) Оскільки для європейських організацій стандартизації, у першу чергу, ETSI залишається завданням - забезпечити, щоб гармонізовані стандарти належним чином оновлялися і проектувалися таким чином, щоб дозволити чітке тлумачення; оскільки підтримання, тлумачення і реалізація гармонізованих стандартів представляють дуже спеціалізовані сфери зростаючої технічної складності; оскільки ці завдання вимагають активної участі експертів, які залучаються від учасників економічних відносин; оскільки в деяких випадках може бути необхідним забезпечувати більш актуальне тлумачення або корекцію гармонізованих стандартів, якщо це можливо шляхом нормальних процедур у європейських організаціях стандартизації, що працюють відповідно до Директиви 98/34/ЄС Європейського Парламенту і

¹ (1) ОВ L 131, 27.5.1988, С.73. Директива зі змінами, внесеними Директивою 94/46/ЄС (ОВ L 268, 19.10.1994, С.15).

▼В

Ради від 22 червня 1998 року, що встановлює процедуру надання інформації в сфері технічних стандартів і положень та правил щодо послуг Інформаційного суспільства⁽¹⁾;

- (27) Оскільки наявність гармонізованих стандартів на європейському рівні у зв'язку з проектуванням і виробництвом радіобладнання і телекомунікаційного термінального обладнання відповідає суспільним інтересам; оскільки дотримання таких гармонізованих стандартів викликає розуміння відповідності істотним вимогам; оскільки інші способи демонстрації відповідності істотним вимогам;
- (28) Оскільки присвоєння ідентифікаторів класу обладнання повинне базуватися на експертизі СЕPT/ERC (Європейська конференція поштових та телекомунікаційних адміністрацій/ Європейський радіокомунікаційний комітет) і відповідних європейських організацій стандартизації в питаннях радіоелектроніки; оскільки, по можливості, повинні заохочуватися інші форми співпраці з такими органами;
- (29) Оскільки, щоб надати Комісії можливість ефективно контролювати ринок, держави-члени повинні надавати відповідну інформацію щодо типів інтерфейсів, неадекватно або неправильно застосовуваних гармонізованих стандартів, визначених організацій і органів нагляду;
- (30) Оскільки визначені організації й органи нагляду повинні обмінюватися інформацією про радіобладнання і телекомунікаційне термінальне обладнання з метою ефективного контролю за ринком; оскільки така співпраця повинно максимально використовувати електронні засоби; оскільки, зокрема, така співпраця повинна дозволити національним органам одержувати інформацію про радіобладнання, що розміщене на їхньому ринку, що працює в частотних діапазонах, не погоджених зі Співтовариством;
- (31) Оскільки виробники повинні повідомляти державам-членам про свій намір розмістити на ринку обладнання, що використовує частотні діапазони, використання яких не погоджене на території всього Співтовариства; оскільки держави-члени через це мають потребу у запровадженні процедур для такого повідомлення; оскільки такі процедури повинні бути пропорційними і не повинні призначати процедуру оцінки відповідності додатково до тієї, що передбачена в Додатках IV або V; оскільки бажано, щоб такі процедури повідомлення були погодженими і переважно реалізувалися за допомогою електронних засобів і як універсальний засіб;
- (32) Оскільки радіобладнання і телекомунікаційне термінальне обладнання, що відповідає відповідним істотним вимогам; має бути допущеним у вільний обіг оскільки таке обладнання повинно бути допущено до введення в експлуатацію для використання за призначенням; оскільки для введення в експлуатацію можуть знадобитися дозволи на використання спектра радіочастот і надання відповідних послуг;
- (33) Оскільки для торговельних ярмарків, виставок тощо, повинна існувати можливість показу радіобладнання і телекомунікаційного термінального обладнання, що не відповідає цій Директиві; оскільки, однак, зацікавлені сторони повинні бути правильно інформовані про те, що таке обладнання є невідповідним і не може купуватися в такому стані; оскільки держави-члени можуть обмежувати введення в експлуатацію, включаючи підключення такого виставочного радіобладнання з причин, пов'язаних з ефективним і раціональним використанням спектра радіочастот, усуненням критичних завад або проблемами, пов'язаними зі здоров'ям населення;
- (34) Оскільки радіочастоти розподіляються самими державами і, у тому випадку, коли вони не погоджені, залишаються у винятковій компетенції держав-членів; оскільки необхідно включати умову безпеки, що дозволяє державам-членам, відповідно до статті 36 Договору,

¹ (2) ОВ L 204, 21.7.1998, С.37. Директива зі змінами, внесеними Директивою 98/48/ЄС (ОВ L 217, 5.8.1998, С.18).

▼В

забороняти, обмежувати або вимагати видалення з ринку радіобладнання, що створює критичні завади або яке вони обґрунтовано вважають таким, що буде їх створювати; оскільки взаємні перешкоди на радіочастотах, розподілених державами, служить виправданою підставою для вжиття заходів безпеки державами-членами;

- (35) Оскільки виробники несуть відповідальність за збитки, спричинені несправним обладнанням, відповідно до положень Директиви Ради 85/374/ЄЕС⁽¹⁾; оскільки, без порушення будь-якої відповідальності з боку виробника, будь-яка особа, що імпортує пристрій до Співтовариства для продажу в ході її комерційної діяльності, несе відповідальність відповідно до цієї Директиви; оскільки виробник, його повноважний представник або особа, відповідальна за розміщення пристрою на ринку Співтовариства, несуть відповідальність відповідно до норм законодавства про договірну і не договірну відповідальності в державах-членах;
- (36) Оскільки заходи, які слід вживати державам-членам або Комісії, коли пристрій, який заявлено таким, що відповідає положенням цієї Директиви, спричиняє серйозне ушкодження в мережі або критичні радіозаводи, повинні визначатися відповідно до загальних принципів законодавства Співтовариства, зокрема, принципами об'єктивності, пропорційності та недискримінації.
- (37) Оскільки 22 липня 1993 року Рада схвалила Рішення 93/465/ЄЕС, що стосується модулів для різних етапів процедури оцінки відповідності і правил нанесення і використання маркування відповідності ЄС, що призначені для використання в директивах з технічного узгодження⁽²⁾; оскільки застосовні процедури оцінки відповідності повинні переважно вибиратися з наявних модулів, зазначених у цьому рішенні;
- (38) Оскільки держави-члени можуть вимагати, щоб призначені ними визначені організації і їхні наглядові органи були акредитовані згідно з відповідними європейськими стандартами;
- (39) Оскільки необхідно, щоб відповідність радіобладнання і телекомунікаційного термінального обладнання вимогам Директив 73/23/ЄЕС і 89/336/ЄЕС можна було продемонструвати за допомогою процедур, зазначених у цих директивах, якщо пристрій підпадає під сферу їхнього застосування; оскільки, у результаті, процедура, передбачена в статті 10(1) Директиви 89/336/ЄЕС може бути використана, коли застосування гармонізованих стандартів призводить до розуміння відповідності вимогам захисту; оскільки процедура, передбачена в статті 19⁽²⁾, може бути використана, коли виробник не застосовував погоджених стандартів або коли такі стандарти не існують
- (40) Оскільки підприємства Співтовариства повинні мати ефективний і співвідносний доступ до ринків третіх країн, мати у третіх країнах режим, подібний тому, який пропонуються в Співтоваристві підприємствам, що цілком належать, контролюється через володіння більшістю (контрольним пакетом акцій) або ефективно (практично) контролюються громадянами відповідних третіх країн;
- (41) Оскільки бажано створити комітет, що поєднує сторони, прямо залучені в реалізацію регулювання радіобладнання і телекомунікаційного термінального обладнання, зокрема, національні організації з питань оцінки відповідності і національні органи, відповідальні за ринковий нагляд, щоб допомогти Комісії забезпечити гармонічне і пропорційне застосування положень для того, щоб задовольнити потреби ринку і суспільства в цілому; оскільки, за

¹ (1) ОВ L 210, 7.8.1985, С.29.

² (2) ОВ L 220, 30.8.1993, С.23.

▼B

необхідності, варто консультуватися з представниками телекомунікаційних операторів, користувачів, споживачів, виробників і постачальників послуг;

- (42) Оскільки 20 грудня 1994 року ⁽¹⁾ була укладена тимчасова угода між Європейським Парламентом, Радою і Комісією щодо заходів з реалізації актів, прийнятих відповідно до процедури, зазначеної у статті 189b Договору;
- (43) Оскільки Комісія повинна постійно аналізувати хід реалізації і практичного застосування цієї й інших відповідних директив і вживати заходів з координації застосування всіх відповідних директив, щоб уникнути пошкоджень телекомунікаційного обладнання, що впливають на здоров'я людей або псують майно;
- (44) Оскільки функціонування цієї Директиви повинне вивчатися в процесі у світлі розвитку телекомунікаційного сектора і досвіду, отриманого в результаті застосування істотних вимог і процедур оцінки відповідності, передбачених цією Директивою;
- (45) Оскільки необхідно забезпечити те, щоб під час внесення змін у режим регулювання відбувався плавний перехід від попереднього режиму, уникаючи перешкод для ринку і правової невизначеності;
- (46) Оскільки ця Директива замінює Директиву 98/13/ЄС, яку відповідно буде скасовано; оскільки Директиви 73/23/ЄЕС і 89/336/ЄЕС більше не будуть застосовуватися до пристроїв, що підпадають під сферу застосування цієї Директиви, за винятком вимог захисту і безпеки і деяких процедур оцінки відповідності,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

ГЛАВА I ЗАГАЛЬНІ АСПЕКТИ

Стаття 1

Сфера застосування та мета

1. Ця Директива створює правові рамки для розміщення на ринку, вільного переміщення і введення в експлуатацію в Співтоваристві радіообладнання і телекомунікаційного термінального обладнання.
2. Коли пристрій, як визначено в статті 2(a), включає, як інтегральну частину або як приналежність:
 - (a) медичний прилад у значенні статті 1 Директиви Ради 93/42/ЄЕС від 14 червня 1993 року щодо медичних приладів⁽²⁾; або
 - (b) активний медичний прилад, що імплантується, у значенні статті 1 Директиви Ради 90/385/ЄЕС від 20 червня 1990 року про зближення законодавства держав-членів, що стосується активних медичних приладів, що імплантуються⁽³⁾,

пристрій повинен регулюватися цією Директивою, без шкоди для застосування Директив 93/42/ЄЕС і 90/385/ЄЕС до медичних приладів і для медичних приладів, що імплантуються, відповідно.
3. Коли пристрій є елементом або окремим технічним блоком автотранспортного засобу в значенні Директиви Ради 73/23/ЄЕС ⁽⁴⁾ пов'язаної з радіоперешкодами (електромагнітною сумісністю) від транспортних засобів,

¹ ОВ С 102, 4.04.1996, С.1. ОВ

² ОВ L 169, 12.7.1993, С.1

³ ОВ L 152, 6.7.1972, С.15. Директива зі змінами, внесеними Директивою 95/54/ЄС (ОВ L 266, 8.11.1995, С.1).

⁴ ОВ L 225, 10.8.1992, С.72. Директива зі змінами, внесеними Актом про приєднання 1994 року.

▼В

або елементом або окремим технічним блоком транспортного засобу в значенні статті 1 Директиви Ради 92/61/ЄЕС від 30 червня 1992 року, що стосується схвалення типу дво- або триколісних автотранспортних засобів, пристрій має регулюватися цією Директивою, без шкоди для застосування відповідно Директиви 72/245/ЄЕС або Директиви 92/61/ЄЕС.

4.Ця Директива не застосовується до обладнання, зазначеного в Додатку I.

Ця Директива не застосовується до пристроїв, що використовуються винятково для заходів, пов'язаних із суспільною безпекою, обороною, державною безпекою (включаючи економічне благополуччя держави у випадку справ, що належать до питань державної безпеки) і діяльністю держави в сфері кримінального права.

Стаття 2
Визначення

Для потреб цієї Директиви повинні застосовуватися такі визначення:

- (а) «Пристрій» означає будь-яке обладнання, будь то радіоблабднання, або телекомунікаційне термінальне обладнання, або те й інше;
- (б) «Телекомунікаційне термінальне обладнання» означає виріб, що забезпечує зв'язок або відповідний його елемент, що призначений для під'єднання прямо або не прямо будь-якими способами будь-якого роду до інтерфейсів телекомунікаційних мереж загального користування (тобто, телекомунікаційних мереж, використовуваних цілком або частково для надання загальнодоступних телекомунікаційних послуг);
- (с) «Радіоблабднання» означає виріб або відповідний його елемент, що здатний забезпечувати зв'язок за допомогою випромінювання та/або прийому радіохвиль, використовуючи спектр (частот), виділених для наземного/космічного радіозв'язку;
- (д) «Радіохвилі» означають електромагнітні хвилі частоти від 9 КГц до 3000 ГГц, що поширюються в просторі без допомоги штучного провідника;
- (е) «Інтерфейс» означає
 - (і) точку закінчення мережі, що є точкою фізичного приєднання, у якій користувачеві надається доступ до громадської телекомунікаційної мережі, та/або
 - (іі) повітряний інтерфейс, що вказує радіотрасу між радіоблабднанням і їхні технічні специфікації;
- (ф) «Клас обладнання» означає клас, що ідентифікує конкретні типи пристроїв, що відповідно до цієї Директиви вважаються подібними і тими інтерфейсами, на які пристрої розраховані. Пристрої можуть належати до більш ніж одного класу обладнання;
- (г) «Файл технічної конструкції» означає файл, що описує пристрої і містить інформацію і пояснення, яким чином були реалізовані істотні вимоги;
- (х) «Гармонізований стандарт» означає технічну специфікацію, схвалена визнаним органом стандартизації згідно з повноваженнями від Комісії відповідно до процедур, викладених у Директиві 98/34/ЄС з метою встановлення загальноєвропейської вимоги, дотримання якого не є обов'язковим.
- (і) „критична завада” означає перешкоду, яка наражає на небезпеку функціонування радіонавігаційної служби або інших служб безпеки або яка іншим чином завдає серйозної шкоди, перешкоджає або неодноразово перериває радіокомунікаційну роботу, яка здійснюється згідно з відповідними правилами Співтовариства або національних правил.

Стаття 3
Істотні вимоги

1. До всіх пристроїв застосовуються зазначені нижче істотні вимоги:
 - (a) Захист здоров'я і безпека користувача і будь-якої іншої особи, включаючи завдання стосовно вимог безпеки, що містяться в Директиві 73/23/ЄЕС, але без установлення граничних напруг;
 - (b) Вимоги захисту стосовно електромагнітної сумісності, що містяться в Директиві 89/336/ЄЕС;
2. Крім того, радіоапаратура повинна конструюватися таким чином, щоб ефективно використовувати спектр частот, виділених для наземного і космічного радіозв'язку, і орбітальні ресурси для того, щоб запобігти критичним завадам.
3. Відповідно до процедури, викладеної в статті 15, Комісія може вирішити, що пристрій, що входить у визначені класи обладнання або пристроїв конкретних типів, повинен конструюватися таким чином, щоб:
 - (a) він взаємодіяв через мережі з іншим пристроєм і щоб він міг приєднуватися до інтерфейсів відповідного типу на всій території Співтовариства; та/або щоб
 - (b) він не заподіював шкоду мережі або її функціонуванню і не призводив до невірної використання мережних ресурсів, тим самим викликаючи неприйнятне погіршення якості обслуговування; та/або щоб
 - (c) він включав засоби захисту, що забезпечують захист персональних даних і конфіденційність користувача й абонента; та/або щоб
 - (d) він мав певні характеристики, що забезпечують уникнення шахрайства; та/або щоб
 - (e) він мав певні характеристики, що забезпечують доступ до служб екстреного виклику; та/або щоб
 - (f) він мав певні характеристики, що дають можливість інвалідам користуватися пристроєм.

Стаття 4
Повідомлення і публікація специфікацій інтерфейсів

1. Держави-члени повідомляють Комісії про інтерфейси, що вони регулюють, у тому випадку, якщо про названі інтерфейси не було повідомлено відповідно до положень Директиви 98/34/ЄС. Після консультації з комітетом відповідно до процедури, визначеної у статті 15, Комісія встановлює еквівалентність між визнаними інтерфейсами та призначає ідентифікатор класу обладнання, деталі яких публікуються в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*.
2. Кожна держава-член повинна повідомляти Комісії типи інтерфейсів, пропонувані у цій державі операторами телекомунікаційних мереж загального користування. Держави-члени повинні забезпечити те, щоб такі оператори публікували точні й адекватні технічні специфікації таких інтерфейсів перед тим, як пропонувані послуги через ці інтерфейси стануть доступними громадськості, і регулярно публікувати будь-які оновлені специфікації. Специфікації повинні бути досить докладними, щоб забезпечити проектування телекомунікаційного термінального обладнання, що дає можливість використання всіх послуг, пропонуваних через відповідний інтерфейс. Специфікації повинні включати, серед іншого, всю інформацію, необхідну виробникам, щоб вони за своїм вибором могли проводити відповідні тести на дотримання істотних вимог, застосованих до телекомунікаційного термінального обладнання. Держави-члени повинні забезпечити те, щоб ці специфікації були легко доступні для операторів.

Стаття 5
Гармонізовані стандарти

1. Якщо пристрої відповідають відповідним гармонізованим стандартам або їхнім частинам, номери посилання на які були опубліковані в *Офіційному*

▼В

віснику Європейських Співтовариств, держави-члени повинні припускати дотримання тих істотних вимог, зазначених у статті 3, що охоплені згаданими гармонізованими стандартами або їх частинами.

2. Якщо держава-член або Комісія вважає, що відповідність гармонізованому стандарту не забезпечує дотримання істотних вимог, зазначених у статті 3, котрі зазначений стандарт призначений охоплювати, Комісія або причетна держава-член повинні поставити це питання перед комітетом.
3. У випадку недоліків гармонізованих стандартів стосовно істотних вимог, Комісія може, після консультації з комітетом і відповідно до процедур, викладених у статті 14, опублікувати в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств* правила інтерпретації гармонізованих стандартів або умови, за яких дотримання цього стандарту спричиняє розуміння відповідності. Після консультації з комітетом і відповідно до процедури, викладеної в статті 14, Комісія може відмінити гармонізовані стандарти шляхом публікації повідомлення в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*.

Стаття 6

Розміщення на ринку

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб пристрій розміщувався на ринку тільки в тому випадку, якщо він відповідає відповідним істотним вимогам, визначеним в статті 3 та іншим відповідним положенням цієї Директиви, якщо його правильно встановлено й він обслуговується і використовується відповідно до його призначення. Він не повинен підпадати під дію додаткових національних положень стосовно допуску на ринок.
2. Ухвалюючи рішення про застосування істотних вимог відповідно до статті 3(3), Комісія повинна визначити дату застосування вимоги. Якщо вирішено, що клас обладнання має задовольняти конкретні істотні вимоги відповідно до статті 3(3), будь-який пристрій класу обладнання про яке йдеться, що вперше розміщено на ринку до дати застосування рішення Комісії, може розміщуватися на ринку протягом обґрунтованого періоду. Як дата застосування, так і період повинні визначатися Комісією відповідно до процедури, викладеної в статті 14.
3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб виробник або особа, відповідальна за розміщення пристрою на ринку, надавали інформацію користувачеві про призначене використання пристрою разом із декларацією (заявою) про виконання істотних вимог. Коли це стосується радіобладнання, таку інформацію досить буде ідентифікувати на упаковці й в інструкціях з використання пристрою в державах-членах або географічному районі держави-члена, де призначено використовувати обладнання, і користувача має бути попереджено, шляхом позначення на пристрої, зазначеного в пункті 5 Додатку VII, про потенційні обмеження або необхідність дозволу на використання радіобладнання в деяких державах-членах. Коли це стосується телекомунікаційного термінального обладнання, такої інформації має бути досить для ідентифікації інтерфейсів телекомунікаційних мереж загального користування, до яких обладнання призначене підключатись. Для всіх пристроїв така інформація повинна бути показана на видному місці.
4. У випадку радіобладнання, що використовує діапазони частот, використання яких не погоджено у всьому Співтоваристві, виробник або його повноважний представник, зареєстрований у Співтоваристві, або особа, відповідальна за розміщення обладнання на ринку, повинні повідомляти національний орган влади, відповідальний за розподіл спектра частот, про намір розмістити таке обладнання на ринку цієї держави.

Це повідомлення повинне направлятися не пізніше ніж за чотири тижні до початку розмішування на ринку і повинне містити інформацію про характеристики радіобладнання (зокрема, про діапазони частот, розташування каналів, типи модуляції і потужності радіовипромінювання) і

ідентифікаційний номер визначеного органу, зазначеного в Додатку IV або V.

Стаття 7

Введення в експлуатацію і право підключення

1. Держави-члени повинні дозволяти введення в експлуатацію пристрою для його призначеного використання, якщо він відповідає відповідним істотним вимогам, зазначеним в статті 3 і інших відповідних положеннях цієї Директиви.
2. Не враховуючи частину 1 і без шкоди умовам, що додаються до дозволів на надання відповідної послуги відповідно до законодавства Співтовариства, держави-члени можуть обмежувати введення в експлуатацію радіобладнання тільки з причин, пов'язаних із ефективним і доцільним використанням радіоспектра, усуненням критичних завад або проблем, що стосуються здоров'я населення.
3. Не враховуючи частини 4, держави-члени повинні забезпечити те, щоб оператори телекомунікаційних мереж загального користування не відмовлялися підключати телекомунікаційне термінальне обладнання до відповідних інтерфейсів на технічних підставах, якщо це обладнання відповідає відповідним вимогам статті 3.
4. Коли держава-член вважає, що пристрій, заявлений як такий, що відповідає положенням цієї Директиви, спричиняє серйозний збиток для мережі або критичні радіоперешкоди або завдає шкоду мережі або її функціонуванню, операторові може бути дозволено відмовити в під'єднанні, від'єднати такий пристрій або зняти його з експлуатації. Держави-члени повинні повідомляти про кожен такий дозвіл Комісії, яка повинна скликати збори комітету з метою надання своєї позиції у справі. Після консультації з комітетом, Комісія може ініціювати процедури, зазначені в статтях 5(2) і 5(3). Комісія і держави-члени можуть також вживати інших необхідних заходів.
5. У випадку екстреної необхідності оператор може відключити пристрій, якщо для захисту мережі потрібне відключення пристрою без затримки і якщо користувачеві може бути запропоновано, без затримки і без витрат з його боку, альтернативне рішення. Оператор повинен негайно інформувати національний орган державної влади, відповідальний за реалізацію частини 4 і статті 9.

Стаття 8

Вільне переміщення пристроїв

1. Держави-члени не повинні забороняти, обмежувати або перешкоджати розміщенню на ринку і введенню в експлуатацію на їхній території пристроїв, що носять маркування СЕ, що згадується в Додатку VII, що вказує на їхню відповідність усім положенням цієї Директиви, включаючи процедури оцінки відповідності, встановлені в Главі II. Це не повинно завдавати шкоди статтям 6(4), 7(2) і 9(5).
2. На торговельних ярмарках, виставках, демонстраціях тощо., держави-члени не повинні створювати жодних перешкод для показу пристроїв, що не відповідають цій Директиві, за умови, що видимий знак ясно показує, що такий пристрій не може поставлятися на ринок або вводитися в експлуатацію доти, поки не буде виконано її вимоги.
3. Коли пристрій підпадає під вимоги інших директив, що стосуються інших аспектів і також передбачають нанесення маркування СЕ, в останній має вказуватися, що такий пристрій також виконує положення цих інших директив. Проте якщо одна або більш з цих директив дозволяють виробникові, протягом перехідного періоду, вибирати, які вимоги застосовувати, маркування СЕ повинне показувати, що пристрій відповідає положенням тільки тих директив, що застосовуються виробником. У цьому випадку особливості цих директив, опублікованих у *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*, повинні подаватися в документах, повідомленнях або інструкціях, що вимагаються цими директивами і супроводжувати такі виробни.

Стаття 9
Заходи захисту

1. Коли держава-член пересвідчується, що пристрій, що відноситься до сфери застосування цієї Директиви, не відповідає вимогам цієї Директиви, вона вживає усіх необхідних заходів на своїй території для того, щоб вилучити такі пристрої з ринку або з експлуатації, заборонити їхнє постачання на ринок або введення в експлуатацію або обмежити їхнє вільне переміщення.
2. Відповідна держава-член негайно повідомляє Комісії про будь-які такі заходи, указуючи причини свого рішення і чим обумовлене недотримання:
 - (a) неправильним застосуванням гармонізованих стандартів, зазначених у статті 5(1);
 - (b) недоліками гармонізованих стандартів, зазначених у статті 5(1);
 - (c) невиконанням вимог, зазначених у статті 3, коли пристрій не відповідає гармонізованим стандартам, зазначеним у статті 5(1);
3. Якщо заходи, зазначені в частині 1, відносяться до неправильного застосування гармонізованих стандартів, зазначених у статті 5(1), або невиконання вимог, зазначених у статті 3, коли пристрій не відповідає гармонізованим стандартам, зазначеним у статті 5(1), Комісія якнайшвидше проконсультується з зацікавленими сторонами. Комісія негайно інформує держави-члени про свої висновки і свою позицію щодо того, чи виправдані ці заходи, протягом двох місяців після повідомлення Комісії про названі заходи.
4. Коли рішення, зазначене в пункті 1, відноситься до недоліків гармонізованих стандартів, зазначених у статті 5(1), Комісія протягом двох місяців передає справу до комітету. Комітет представляє свою думку відповідно до процедури, викладеної в статті 14. Після такої консультації Комісія інформує держави-члени про свої висновки і свою позицію щодо того, чи виправдані дії держави-члена. Якщо вона знаходить, що дії виправдані, вона повинна негайно ініціювати процедуру, зазначену в статті 5(2).
5. (a) Незалежно від положень статті 6, держава-член може, діючи відповідно до Договору і, зокрема, за його статтями 30 і 36, вжити будь-яких належних заходів для того, щоб
 - (i) заборонити або обмежити його розміщення на ринку; та/або
 - (ii) вимагати відкликання з ринку радіобладнання, що включає типи радіобладнання, що викликає або яке, як обґрунтовано вважається, буде викликати критичні завади, включаючи перешкоди для існуючих або запланованих служб у діапазонах частот, виділених у країні.
 (b) Коли держава-член уживає заходів відповідно до пункту (a), вона повинна негайно інформувати Комісію про зазначені заходи, повідомляючи причини їхнього прийняття.
6. Коли держава-член повідомляє Комісії про заходи, що зазначаються у пункті 1 або 5, Комісія, у свою чергу, інформує інші держави-члени і проконсультується з комітетом з цієї справи.

Коли, після такої консультації Комісія вважає, що:

 - заходи є виправданими, вона повинна негайно інформувати державу-член, що виявила ініціативу, і інші держави-члени;
 - заходи є невиправданими, вона повинна негайно інформувати державу-член і вимагати від неї відкликання таких заходів.
7. Комісія веде запис випадків, повідомлених державами-членами, що має надаватися їм за запитом.

ГЛАВА II ОЦІНКА ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 10 Процедури оцінки відповідності

1. Процедури оцінки відповідності, зазначені в цій статті, мають використовуватися для демонстрації відповідності пристрою усім відповідним істотним вимогам, зазначеним у статті 3.
2. На вибір виробника, відповідність пристрою істотним вимогам, зазначеним у статті 3(1)(a) і (b), можна продемонструвати за допомогою процедур, зазначених відповідно в Директиві 73/23/ЄЕС і Директиві 89/336/ЄЕС, якщо пристрій підпадає під сферу застосування цих директив, як альтернативу процедурам, описаним нижче.
3. Телекомунікаційне термінальне обладнання, що не використовує частот спектра, виділених для наземного і космічного радіозв'язку і приймальних частин радіоблаштування, повинне підпадати під дію процедур, описаних у кожному з Додатків II, IV або V, на вибір виробника обладнання.
4. Якщо виробник використовував погоджені стандарти, що зазначені в статті 5(1), радіоблаштування, що не підпадає під дію частини 3, регулюється процедурами, описаними у будь-якому з Додатків II, IV або V, на вибір виробника обладнання.
5. Якщо виробник не використовував або використовував тільки частково гармонізовані стандарти зазначені в статті 5(1), радіоблаштування, що не підпадає під дію частини 3, регулюється процедурами, описаними у будь-якому з Додатків IV або V, на вибір виробника обладнання.
6. Записи і кореспонденція, що стосуються процедур оцінки відповідності, що зазначені в частинах 2-5, повинні бути офіційною мовою держави-члена, де виконується процедура, або мовою, що використовується відповідним визначеним органом.

Стаття 11 Визначенні органи і наглядові органи

1. Держави-члени повідомляють Комісії про органи, що призначені ними для виконання відповідних завдань, що зазначені в статті 10. Держави-члени застосовують критерії, викладені в Додатку VI, при виборі призначуваних органів.
2. Держави-члени повідомляють Комісії про органи влади, створені на їхній території, що повинні виконувати функції нагляду за застосуванням цієї Директиви.
3. Комісія публікує список визначених органів, разом з їхніми ідентифікаційними номерами і завданнями, для яких вони визначені, у *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*. Комісія також публікує список органів нагляду в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*. Держави-члени надають Комісії всю інформацію, необхідну для відновлення цих списків.

ГЛАВА III МАРКУВАННЯ І НАПИСИ ВІДПОВІДНОСТІ СЕ

Стаття 12 Маркування СЕ

1. Пристрої, що відповідають усім відповідним істотним вимогам, повинні мати маркування СЕ, що зазначене в Додатку VII. Воно повинно наноситися під

▼В

відповідальність виробника, його повноважного представника в Співтоваристві або особи, відповідальної за розміщення пристроїв на ринку.

Коли використовуються процедури, зазначені в Додатку III, IV або V, маркування супроводжується ідентифікаційним номером визначеного органу, зазначеного в статті 11(1). Радіообладнання, крім того, повинне супроводжуватися ідентифікатором класу обладнання, якщо такий ідентифікатор було призначено. Будь-які інші маркування можуть наноситися на обладнання за умови, що тим самим не буде скорочуватися видимість і розбірливість маркування СЕ.

2. Жоден пристрій, навіть якщо він задовольняє відповідні істотні вимоги, не може нести жодного іншого маркування, що, імовірно, може вестив оману треті сторони стосовно значення і форми маркування СЕ, що згадується в Додатку VII.
3. Компетентна держава-член вживає належних дій по відношенню до будь-якої особи, що нанесла маркування, що не відповідає пунктам 1 і 2. Якщо особу, що нанесла маркування, не виявлено, то відповідні дії можуть бути вжиті по відношенню до власника пристрою на час виявлення недотримання.
4. Пристрої повинні ідентифікуватися виробником за типом, партією та/або заводськими номерами і за назвою виробника або особи, відповідальної за розміщення пристроїв на ринку.

ГЛАВА IV КОМІТЕТ

▼М1

Стаття 13 Склад Комітету

1. Комісії допомагає Комітет з оцінки відповідності телекомунікацій і нагляду за та ринком (ТСАМ), у подальшому – «Комітет».
2. Комітет схвалює свій внутрішній регламент.

Стаття 14 Процедура Дорадчого комітету

- 1.3 Комітетом консультуються з питань, що охоплюються статтями 5, 6(2), 7(4), 9(4) і Додатком VII(5).
2. Комісія періодично консультується з Комітетом з питань нагляду, що стосується застосування цієї Директиви, і, коли необхідно, видання правил з цих питань.
3. Статті 3 та 7 Рішення 1999/468/ЄС ⁽¹⁾ застосовуються з урахуванням положень його статті 8.
4. Комісія періодично консультується з представниками надавачів послуг телекомунікаційних мереж, споживачів і виробників. Вона регулярно інформує Комітет про результати таких консультацій.

Стаття 15 Процедура регуляторного комітету

1. Процедура зазначена у частині 2 застосовується стосовно питань, охоплених статтями 3(3) і 4(1).

¹ (1) Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 р, що встановлює процедури здійснення виконавчих повноважень, наданих Комісії (ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23).

▼M1

2. Якщо робиться посилання на цю статтю, статті 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС ⁽¹⁾ застосовуються з урахуванням положень його статті 8.

Строк встановлений у статті 5(6) Рішення 1999/468/ЄС становить три місяці.

3. Комітет схвалює свій внутрішній регламент.

▼B

ГЛАВА V
КІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 16
Треті країни

1. Держави-члени можуть інформувати Комісію про будь-які загальні труднощі, притягнута що потрапили до їхньої уваги і з якими стикаються, де-юре і де-факто, підприємства Співтовариства стосовно розміщення на ринку третіх країн.
2. Щораз, коли Комісію інформують про такі труднощі, вона може, якщо необхідно, подавати пропозиції до Ради для одержання відповідних повноважень на переговори щодо порівнянних прав для підприємств Співтовариства в цих третіх країнах. Рада приймає рішення кваліфікованою більшістю.
3. Заходи, вжиті відповідно до частини 2, не становлять шкоди зобов'язанням Співтовариства і держав-членів за відповідними міжнародними угодами.

Стаття 17
Перегляд і звітність

Комісія перегляд застосування цієї Директиви і доповідає про це Європейському Парламенту і Раді, у перший раз, не пізніше 7 жовтня 2000 року, 18 місяців після набрання чинності цією Директивою і кожного третього року після цього. Звіт показує прогрес у розробці відповідних стандартів, а також будь-які проблеми, що виявилися в ході реалізації. У звіті повинна також описуватися діяльність Комітету, оцінюватися прогрес у створенні відкритого конкурентного ринку для пристроїв на рівні Співтовариства і досліджуватися, яким чином повинна розроблятися регуляторна база для розміщення на ринку і введення в експлуатацію пристроїв, щоб:

- (a) забезпечити створення для усіх пристроїв погодженої системи на рівні Співтовариства;
- (b) дозволити конвергенцію секторів телекомунікацій, аудіовізуальної й інформаційної технології;
- (c) забезпечити узгодження регулятивних заходів на міжнародному рівні.

Зокрема, потрібно вивчити, чи будуть істотні вимоги як і раніше необхідні для всіх охоплених категорій пристроїв і чи будуть процедури, що містяться в третій частині Додатку IV, розмірні меті досягнення того, щоб істотні вимоги задовольнялися для пристроїв, охоплених цим Додатком. Коли необхідно, у звіті можуть бути запропоновані подальші заходи для повної реалізації завдань Директиви.

¹ (1) Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 р, що встановлює процедури здійснення виконавчих повноважень наданих Комісії (ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23)

Стаття 18
Перехідні положення

1. Стандарти, відповідно до Директиви 73/23/ЄЕС або 89/336/ЄЕС, посилання на які опубліковані в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*, можуть використовуватися як основа для підтвердження відповідності істотним вимогам, що зазначені в статті 3(1)(а) і статті 3(1)(b). Загальні технічні правила, відповідно до Директиви 98/13/ЄЕС, посилання на які опубліковані в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*, можуть використовуватися як основа для підтвердження відповідності іншим відповідним істотним вимогам, що зазначаються в статті 3. Комісія опублікує список посилань на ці стандарти в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств* відразу після того, як ця Директива набуде чинності.
2. Держави-члени не повинні перешкоджати розміщенню на ринку і введенню в експлуатацію пристроїв, що відповідають положенням Директиви 98/13/ЄС або нормам, чинним на їхній території, і вперше розміщені на ринку до того, як ця Директива набула чинності, або в останні два роки після того, як ця Директива набула чинності.
3. Крім істотних вимог, зазначених у статті 3(1), держави-члени можуть просити продовження, на термін до 30 місяців після дати, зазначеної в першому реченні статті 19(1), і відповідно до положень Договору, вимагати, щоб телекомунікаційне термінальне обладнання не викликало неприйнятне погіршення послуг голосової телефонії, доступних у рамках універсальних послуг, як це визначено в Директиві 98/10/ЄС.

Держави-члени повідомляють Комісії причини звернення щодо продовження такої вимоги; дату, з якої відповідне обслуговування більше не підпадатиме вимозі; і заходи, передбачені для виконання в цей граничний термін. Комісія розглядає вимогу, беручи до уваги конкретну ситуацію в державі-члені і необхідність забезпечити узгоджені регуляторні умови на рівні Співтовариства, і повинна інформувати держави-члена про те, чи вважає вона, що конкретна ситуація в цій державі-члені виправдовує продовження, і якщо так, то до якої дати таке продовження буде виправданим.

Стаття 19
Транспортування

1. Держави-члени не пізніше 7 квітня 2000 року ухвалюють і публікують закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для виконання цієї Директиви. Вони негайно інформують про це Комісію. Вони застосовують ці положення з 8 квітня 2000 року.

Якщо держави-члени схвалюють ці заходи, такі містять посилання на цю Директиву або супроводжуються таким посиланням у разі їхньої офіційної публікації. Методи здійснення такого посилання визначаються державами-членами.

2. Держави-члени повинні повідомляти Комісії основні положення національного законодавства, які вони ухвалили в сфері, що охоплюється цією Директивою.

Стаття 20
Скасування

1. Директива 98/13/ЄС цим скасовується з 8 квітня 2000 року.
2. Ця Директива не є спеціальною директивою в значенні статті 2(2) Директиви 89/336/ЄЕС. Положення Директиви 86/336/ЄЕС не застосовуються до пристроїв, що підпадають під сферу застосування цієї Директиви, за винятком вимог захисту в статті 4 і Додатку III і процедури оцінки відповідності в статті 10(1), 10(2) і в Додатку I до Директиви 89/336/ЄЕС, з 8 квітня 2000 року.

▼B

3. Положення Директиви 72/23/ЄЕС застосовуються до пристроїв, що підпадають під сферу застосування цієї Директиви, за винятком завдань стосовно вимог безпеки в статті 2 і Додатку I і процедури оцінки відповідності в частині B Додатку III , і Додатку IV до Директиви 73/23/ЄЕС, з 8 квітня 2000 року.

*Стаття 21***Набуття чинності**

Ця Директива набуває чинності в день публікації в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*.

*Стаття 22***Адресати**

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

**ОБЛАДНАННЯ, НЕ ОХОПЛЕНЕ ДИРЕКТИВОЮ,
ЯК ЗАЗНАЧЕНО В СТАТТІ 1(4)**

1. Радіоапаратура, що використовується радіоаматорами, відповідно до статті 1, визначення 53 правил радіозв'язку Міжнародного союзу електрозв'язку (МСЕ), якщо тільки це обладнання не пропонується на комерційному ринку.
Набори елементів для збірки апаратури радіоаматорами і комерційне обладнання, модифіковане радіоаматорами і для використання ними, не розглядаються як обладнання, наявне у продажу.
2. Обладнання, що підпадає під сферу дії Директиви Ради 96/98/ЄС від 20 грудня 1996 року про суднове обладнання⁽¹⁾.
3. Кабелі і дроти.
4. Радіообладнання, що призначене тільки для прийому радіо і телевізійного мовлення.
5. Вироби, приладдя і компоненти в значенні статті 2 Регламенту Ради № 3922/91 від 16 грудня 1991 року про гармонізацію технічних вимог і адміністративних процедур у сфері цивільної авіації⁽²⁾.
6. Обладнання і системи для керування повітряним рухом у значенні статті 1 Директиви 93/65/ЄС від 19 липня 1993 року про визначення і використання сумісних технічних специфікацій для закупівлі обладнання і систем керування повітряним рухом⁽³⁾.

¹ (1) ОВ L 46, 17.2.1997, С.25.

² (2) ОВ L 373, 31.12.1991, С.4. Регламент, зі змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 2176/96 (ОВ L 291, 14.11.1996, С.15).

³ (3) ОВ L 187, 29.7.1993, С.52. Директива, зі змінами, внесеними Директивою Комісії 97/15/ЄС (ОВ L 95, 10.04.1997, С.16).

ДОДАТОК II

ПРОЦЕДУРА ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ, ЗАЗНАЧЕНА В СТАТТІ 10(3)

Модуль А (внутрішній виробничий контроль)

1. Цей модуль описує процедуру, за допомогою якої виробник або його повноважний представник, що здійснює підприємницьку діяльність у Співтоваристві, що виконує зобов'язання, описані в пункті 2, забезпечує і декларує, що відповідні вироби задовольняють вимогам цієї Директиви, що до них застосовується. Виробник або його повноважний представник, що здійснює підприємницьку діяльність в Співтоваристві, повинні наносити маркування CE на кожен виріб і складати письмову декларацію відповідності.
2. Виробник повинен готувати технічну документацію, зазначену в підпункті 4, і він або його повноважний представник, що здійснює підприємницьку діяльність в Співтоваристві, має протягом періоду, що закінчується принаймні через десять років після того, як був зроблений останній виріб, надавати її в розпорядженні відповідного національного органу влади будь-якої держави-члена з метою перевірки.
3. Якщо ані виробник, ані його повноважний представник не здійснюють підприємницьку діяльність у Співтоваристві, зобов'язання зберігати доступну технічну документацію є обов'язком тієї особи, яка розміщує виріб на ринку Співтовариства.
4. Технічна документація повинна допомогти оцінити відповідність виробу істотним вимогам. Вона повинна охоплювати проектування, виробництво й експлуатацію виробу, зокрема:
 - загальний опис виробу;
 - концептуальний проект і виробничі креслення та схеми компонентів, субвузлів, схем тощо.;
 - описи і пояснення, необхідні для розуміння зазначених креслень і схем і експлуатації виробу;
 - список стандартів, зазначених у статті 5, що застосовуються цілком або частково, і описи і пояснення прийнятих рішень для задоволення істотних вимог Директиви, коли такі стандарти, які зазначені в статті 5, не застосовуються або не існують;
 - результати проведених проектних розрахунків, виконаних досліджень тощо.;
 - звіти про випробовування.
5. Виробник або його повноважний представник зберігають копію декларації відповідності разом з технічною документацією.
6. Виробник вживає всіх необхідних заходів для того, щоб виробничий процес забезпечував дотримання у випущених виробах вимог технічної документації, зазначених у пункті 2, і вимог цієї Директиви, що до них застосовуються.

▼B**ДОДАТОК III****ПРОЦЕДУРА ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ,
ЗАЗНАЧЕНА В СТАТТІ 10(4)****(Внутрішній виробничий контроль
плюс випробовування спеціальних пристроїв)¹**

Цей Додаток складається з Додатку II плюс наступна додаткова вимога:

Виробником або від його імені повинні бути проведені всі основні серії випробувань для кожного типу пристроїв. Ідентифікація серій випробувань, що вважаються основними, є обов'язком визначеного органу, обраного виробником, за винятком тих випадків, коли серії випробувань, визначені в гармонізованих стандартах. Визначений орган має належним чином враховувати попередні рішення, прийняті визначеними органами, діючи спільно.

Виробник або його повноважний представник, що здійснює підприємницьку діяльність в Співтоваристві для розміщення пристроїв на ринку, має заявити, що ці випробування були проведені і що пристрій відповідає основним вимогам і повинний нанести ідентифікаційний номер визначеного органу в ході виробничого процесу.

¹ Додаток ґрунтується на Модулі А з додатковими вимогами, що відповідають сектору.

▼B

ДОДАТОК IV**ПРОЦЕДУРА ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ,
ЗАЗНАЧЕНА В СТАТТІ 10(5)****(Файл технічної конструкції)**

Цей Додаток складається з Додатку III плюс наступна додаткова вимога:

Технічна документація, описана в пункті 4 Додатку III, і декларація відповідності для серій випробувань спеціальних радіопристроїв, повинні складати файл технічної конструкції.

Виробник, його повноважний представник, що здійснює підприємницьку діяльність в Співтоваристві, або особа, відповідальна за розміщення пристроїв на ринку, повинні представити файл в один або кілька визначених органів, причому кожен зі визначених органів має бути поінформованим іншими органами, що одержали файл.

Визнаний орган має проаналізувати файл, і якщо він вважає, що не було правильно продемонстровано, що виконано вимоги Директиви, визнаний орган може надати висновок виробникові, або його повноважному представникові, що здійснює підприємницьку діяльність в Співтоваристві, або особі, відповідальній за розміщення пристроїв на ринку, і повинен інформувати інші визначені організації, що відповідно одержали файл. Такий висновок повинен бути направлений протягом 4 тижнів після одержання файлу визначеним органом. Після одержання цієї думки або наприкінці 4-тижневого періоду пристрої можуть бути розміщені на ринку, без порушення статей 6(4) і 9(5).

Виробник, або його повноважний представник, що здійснює підприємницьку діяльність в Співтоваристві, або особа, відповідальна за розміщення пристроїв на ринку, повинні направляти файл протягом періоду, що закінчується принаймні через десять років після того, як був зроблений останній виріб, у розпорядження відповідного національного органу влади будь-якої держави-члена з метою перевірки.

ДОДАТОК V
ПРОЦЕДУРА ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ,
ЗАЗНАЧЕНА В СТАТТІ 10
Повна гарантія якості

1. Повна гарантія якості представляє собою процедуру, за допомогою якої виробник, що виконує зобов'язання підпункту 2, забезпечує і декларує, що відповідні вироби задовольняють вимогам Директиви, що до них застосовуються. Виробник має нанести маркування, зазначене в статті 12(1), на кожен виріб і скласти письмову декларацію відповідності.

2. Виробник має використовувати схвалену систему контролю якості під час проектування, виготовлення і перевірки та випробування кінцевої продукції, як зазначено в пункті 3, і має залишатися під наглядом, як зазначено в підпункті 4.

3. *Система контролю якості*

3.1 Виробник має подати заявку на оцінку його системи якості визначеним органом.

Заявка повинна включати:

- усю необхідну інформацію з задуманої продукції,
- документацію системи контролю якості.

3.2 Система контролю якості повинна забезпечувати дотримання виробами вимог Директиви, що до них застосовуються. Всі елементи, вимоги і положення, що застосовуються до виробника, повинні документуватися систематичним і упорядкованим чином у формі письмового формулювання політики, процедур і інструкцій. Ця документація системи контролю якості повинна забезпечувати єдине розуміння політики і процедур контролю якості, таких як програми, плани, інструкції і записи з контролю якості.

Зокрема, вона повинна містити адекватний опис:

- мети й організаційної структури системи контролю якості, обов'язки і права керівництва стосовно проектування і забезпечення якості виробу,
- технічні специфікації, включаючи гармонізовані стандарти і технічні правила, а також відповідні специфікації випробувань, що будуть проводитися, і, коли стандарти, зазначені в статті 5(1), не будуть застосовуватися повністю, засоби, що будуть використовуватися, щоб забезпечити виконання істотних вимог Директиви, що застосовуються до виробів.
- методи, процеси і систематичні дії для контролю конструкції і перевірки конструкції, що будуть використовуватися під час проектування виробів, що відносяться до охоплюваної категорії продукції.
- відповідні методи, процеси і систематичні дії для виробництва, контролю якості і забезпечення якості, що будуть використовуватися.
- перевірки й випробування, що будуть проводитися до, у ході і після виробництва, і частота, з якою вони будуть проводитися, а також результати випробувань, проведених до виробництва, коли це необхідно.
- засоби, за допомогою яких забезпечується те, щоб обладнання для перевірки й випробування відповідало відповідним вимогам по проведенню необхідного випробування.
- показники якості, наприклад, звіти про перевірки і дані випробування, дані калібрування, кваліфікаційні звіти відповідного персоналу тощо.
- засоби контролю досягнення необхідної проектної і виробничої якості й ефективності роботи системи якості.

3.3 Визначений орган має оцінювати систему якості, щоб визначити, чи задовольняє вона вимоги, зазначені у пункті 3.2. Вони повинні розуміти дотримання цих вимог стосовно систем якості, що застосовують відповідний гармонізований стандарт.

Визначений орган має оцінювати, зокрема, чи буде система контролю якості забезпечувати дотримання виробами вимог Директиви у світлі відповідної документації, що подається відповідно до підпунктів 3.1 і 3.2, включаючи, коли необхідно, результати випробування, що подаються виробником.

Група аудиторів повинна включати принаймні одного члена, що має досвід як оцінювача відповідної технології виробів. Процедура оцінки повинна включати відвідування для оцінки підприємств виробника.

▼В

Рішення повинне бути повідомлене виробникові. Повідомлення повинне містити висновки перевірки й обґрунтоване оцінне рішення.

- 3.4 Виробник повинен вживати заходів для виконання зобов'язань, створюваних системою якості, як прийнятих, і дотримуватися їх, щоб вони залишалися адекватними й ефективними.

Виробник або його повноважний представник має інформувати визначений орган, що схвалив систему контролю якості, про будь-яке намічене оновлення системи якості.

Визначений орган має оцінити передбачувані модифікації і вирішити, чи буде змінена система якості задовольняти вимоги, зазначені в підпункті 3.2 або чи не знадобиться переоцінка.

Він повинна повідомити своє рішення виробникові. Повідомлення повинне містити висновки перевірки й обґрунтоване рішення щодо оцінки.

4. *Нагляд ЄС у рамках відповідальності визначеного органу.*

- 4.1 Завдання нагляду полягає в тому, щоб переконатися, що виробник належним чином виконує зобов'язання, пов'язані зі схваленою системою контролю якості.

- 4.2 Виробник має дозволяти доступ визначеному органу до місць проектування, виробництва, випробування, тестування і збереження з метою перевірки і має надавати всю необхідну інформацію, зокрема:

- документацію системи якості,
- показники якості, передбачені проектною частиною системи контролю якості, наприклад, результати аналізів, обчислень, випробування тощо.
- показники якості, передбачені виробничою частиною системи контролю якості, наприклад, звіти і дані випробування, дані калібрування, кваліфікаційні звіти відповідного персоналу тощо.

- 4.3 Визначений орган має проводити аудити з обґрунтованими інтервалами, щоб переконатися, що виробник зберігає і застосовує систему контролю якості, і має подавати аудиторський звіт виробникові.

- 4.4 Крім того, визначений орган може робити **несподівані візити** до виробника. Під час таких візитів визначений орган може проводити випробування або просити про їхнє проведення, щоб перевірити належне функціонування системи якості, коли це необхідно; він повинен надавати виробникові звіт про візит і, якщо проводилися випробування, звіт про випробування.

5. Виробник має, протягом періоду, що закінчується принаймні через десять років після того, як був зроблений останній виріб, надавати в розпорядженні відповідного національного органу влади:

- документацію, зазначену в другому абзаці підпункту 3.1.
- оновлення, зазначене в другому абзаці підпункту 3.4
- рішення і звіти визнаного органу, що зазначені в останньому абзаці підпункту 3.4 і підпунктів 4.3 і 4.4.

6. Кожен визнаний орган має надавати іншим визначеним органам відповідну документацію щодо схвалення системи якості, включаючи посилання на відповідний виріб (вироби), випущені і скасовані.

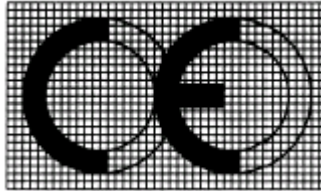
ДОДАТОК VI

МІНІМАЛЬНІ КРИТЕРІЇ, ЩО ВРАХОВУЮТЬСЯ ДЕРЖАВАМИ-ЧЛЕНАМИ ПІД ЧАС ПРИЗНАЧЕННЯ ВИЗНАЧЕНИХ ОРГАНІВ ВІДПОВІДНО ДО СТАТТІ 11(1)

1. Визначений орган, його керівник і персонал, відповідальні за виконання завдань, для яких був призначений визначений орган, не повинні бути проєктувальником, виробником, постачальником або установником радіообладнання і телекомунікаційного термінального обладнання або мережевим оператором або постачальником послуг, так само як і повноважним представником будь-якої такої сторони. Вони повинні бути незалежними і не брати участі прямо в проєктуванні, конструюванні, збуті або техобслуговуванні радіообладнання і телекомунікаційного термінального обладнання і не представляти сторони, зайняті такою діяльністю. Це не перешкоджає можливості обміну технічною інформацією між виробником і визначеним органом.
2. Визначений орган і його персонал повинні виконувати завдання, для яких було призначено визначений орган, за найвищого ступеню професійного чесності і технічної компетентності і повинні бути вільні від будь-якого тиску і примусу, особливо фінансового, що могло б вплинути на їхню оцінку або результати будь-якої перевірки, особливо з боку осіб або груп осіб, зацікавлених у таких результатах.
3. Визначений орган повинен мати у своєму розпорядженні необхідний персонал і засоби, що дозволяють йому належним чином вести адміністративну і технічну роботу, пов'язану з завданнями, для виконання яких його було призначено.
4. Персонал, відповідальний за перевірки, повинен мати:
 - ґрунтовну технічну і професійну підготовку,
 - задовільне знання вимог іспитів або перевірок, що проводяться, і належний досвід проведення таких випробовувань і перевірок,
 - здатність оформлювати сертифікати, записи і звіти, необхідні для дозволу на проведення перевірок.
5. Повинна бути гарантована неупередженість персоналу, що перевіряє. Його винагорода не повинна залежати від числа проведених випробовувань або перевірок або від результатів таких перевірок.
6. Визначений орган має укласти угоду про страхування відповідальності, якщо відповідальність не бере на себе держава-член відповідно до національного законодавства, або сама держава-член не є прямо відповідальною.
7. Персонал визначеного органу зобов'язаний дотримуватися вимоги професійної конфіденційності стосовно всієї отриманої інформації під час виконання своїх завдань (за винятком *vis-a-vis* компетентного адміністративного органу держави-члена, який здійснює свою діяльність) відповідно до цієї Директиви або будь-якого положення національного законодавства, що надає їй чинності.

ДОДАТОК VII**МАРКУВАННЯ ОБЛАДНАННЯ, ЗАЗНАЧЕНЕ В СТАТТІ 12(1)**

1. Маркування відповідності СЕ повинні складатися з ініціалів «СЕ», що мають наступну форму:

Якщо маркування зменшується або збільшується, повинні дотримуватися пропорції, зазначені на вищенаведеному малюнку.

2. Маркування СЕ повинне мати висоту принаймні 5 мм, за винятком тих випадків, коли це неможливо внаслідок характеру пристрою.
3. Маркування СЕ повинне наноситися на виріб або на його табличку з основними характеристиками. Крім того, вона повинна наноситися на упаковку, якщо така є, і на супровідні документи.
4. Маркування СЕ повинне наноситися у видимій, розбірливій і формі, що не стирається.
5. Ідентифікатор класу обладнання повинен мати форму, що встановлюється Комісією відповідно до процедури, зазначеної в статті 14.

Коли необхідно, воно повинно включати елемент, який інформує користувача про те, що обладнання використовує діапазони частот, якщо їхнє використання не погоджене на всій території Співтовариства.

Воно повинно мати таку ж висоту, як і ініціали «СЕ».